

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 9237/2539

นาง วังงาม รักดิตรณชิตโจทก์ นาง ธนพรรณ แก้วจัน ดี กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 14, ป.วิ.พ. มาตรา 94

ย่อ / หลักกฎหมาย

พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 มาตรา 14 เป็นกฎหมายพิเศษที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนซึ่งกำหนดให้เป็นหน้าที่ของศาลที่จะต้องพิจารณาเอาความจริงให้ได้ว่าจำเลยมีหนี้สินล้นพ้นตัวจริงหรือไม่ การที่ห้ามนำสืบพยานบุคคลเพื่อให้มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงแก้ไขเอกสารอันเป็นการตัดตอน มิให้ศาลรับฟังพยานหลักฐานย่อมขัดต่อ พระราชบัญญัติล้มละลาย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยที่ 1 กู้เงินจากโจทก์ 1,500,000 บาทตกงกคิดดอกเบี้ยตามกฎหมาย จำเลยที่ 2 ทำสัญญาค้ำประกันเมื่อครบกำหนดจำเลยที่ 1 ผิดนัดไม่ชำระหนี้คิดถึงวันฟ้องจำเลยที่ 1 เป็นหนี้โจทก์รวมเป็นเงิน 1,659,375 บาท ขอให้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของจำเลยทั้งสองเด็ดขาดและพิพากษาให้จำเลยทั้งสองล้มละลายจำเลยทั้งสองให้การว่า สัญญากู้ที่โจทก์นำมาฟ้องไม่ชอบด้วยกฎหมาย จำเลยที่ 1 ไม่ได้กู้และรับเงินจำนวน 1,500,000 บาท ตามฟ้อง โจทก์มอบเงินให้จำเลยที่ 1 นำไปให้บุคคลภายนอกกู้แล้วแบ่งผลประโยชน์กัน สัญญากู้เงินตามฟ้องโจทก์นำเงินมาให้จำเลยที่ 1 ปลอมกู้เพียง 375,000 บาทแต่โจทก์นำดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 25 ต่อเดือน เป็นเวลา 1 ปีเป็นเงิน 1,125,000 บาท รวมเข้ากับต้นเงินดังกล่าวเป็นเงิน 1,500,000 บาท แล้วให้จำเลยที่ 1 ทำสัญญากู้เงินไว้เป็นประกันผลประโยชน์ที่จะได้รับ จำเลยที่ 1 ได้ชำระหนี้แทนโจทก์ให้แก่นางสุพัตรา คุณเรือง ไปแล้วจำนวน 250,000 บาท ส่วนที่เหลือ 125,000 บาท จำเลยที่ 1 ชำระคืนให้แก่โจทก์หมดสิ้นแล้วแต่โจทก์ไม่ยอมคืนสัญญากู้ให้ จำเลยทั้งสองไม่เป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว ขอให้ยกฟ้องศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษายกฟ้องโจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืนโจทก์ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัย จำเลยทั้งสองเป็นหนี้โจทก์ตามฟ้องหรือไม่ จำเลยทั้งสองมีหนี้สินล้นพ้นตัวและสมควรพิพากษาให้ล้มละลายหรือไม่ สำหรับปัญหาว่าจำเลยทั้งสองเป็นหนี้โจทก์หรือไม่นั้น พยานหลักฐานของจำเลยทั้งสองมีน้ำหนักดีกว่าพยานหลักฐานของโจทก์ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าโจทก์และจำเลยที่ 1 ทำสัญญากู้เงินกันโดยมีจำเลยที่ 2 เป็นผู้ค้ำประกันตามหนังสือสัญญากู้เงินและหนังสือสัญญาค้ำประกันเอกสารหมายเลข จ.1 และ จ.2 เพื่อเป็นประกันการชำระหนี้ที่โจทก์มอบเงินให้จำเลยที่ 1 นำไปให้บุคคลภายนอกกู้แล้วแบ่งผลประโยชน์กันคนละครึ่ง ที่โจทก์ฎีกาว่าแม้ในคดีล้มละลายกฎหมายจะบัญญัติให้ศาลพิจารณาเอาความจริงให้ได้ว่าจำเลยทั้งสองมีหนี้สินล้นพ้นตัวจริงแต่จำเลยทั้งสองก็ไม่อาจนำสืบความจริงเพื่อให้มีผลขัดหลักการที่ห้ามมิให้รับฟังการสืบพยานบุคคลเปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อความในเอกสาร (หนังสือสัญญากู้เงินเอกสารหมายเลข จ.1) นั้น เห็นว่าจำเลยทั้งสองให้การว่าโจทก์มอบเงินให้จำเลยที่ 1 นำไปให้บุคคลภายนอกกู้โดยคิดดอกเบี้ยอัตราระหว่างร้อยละ 7 ถึง 25 ต่อเดือน แล้วแบ่งผลประโยชน์กันสัญญากู้เงินตามฟ้องโจทก์นำเงินมาให้จำเลยที่ 1 ปลอมกู้เพียง 375,000 บาท แต่โจทก์นำดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 25 ต่อเดือนเป็นเวลา 1 ปี เป็นเงิน 1,125,000 บาท มารวมเข้ากับต้นเงินดังกล่าวเป็นเงิน 1,500,000 บาทแล้วให้จำเลยที่ 1 ทำสัญญากู้เงินโดยมีจำเลยที่ 2 เป็นผู้ค้ำประกันไว้

เป็นหลักประกัน จำเลยที่ 1 ได้ขายบ้านพร้อมที่ดินของจำเลยที่ 1 ชำระหนี้แทนโจทก์ให้แก่นางสุพัทธาไปแล้วจำนวน 250,000 บาท ส่วนที่เหลือจำเลยที่ 1 ก็ชำระคืนให้แก่โจทก์ครบถ้วนแล้ว คำให้การของจำเลยทั้งสองดังกล่าวจำเลยทั้งสองยอมนำสืบพยานบุคคลหักล้างได้ว่า สัญญากู้เงินดังกล่าวไม่ถูกต้องสมบูรณ์ทั้งหมดไม่ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 94 วรรคท้าย นอกจากนี้การที่ห้ามนำสืบพยานบุคคลเพื่อให้มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงแก้ไขเอกสารอันเป็นการตัดรอนมิให้ศาลรับฟังพยานหลักฐานดังกล่าวย่อมขัดต่อพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 อันเป็นกฎหมายพิเศษที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ซึ่งกำหนดให้เป็นหน้าที่ของศาลที่จะต้องพิจารณาเอาความจริงให้ได้ว่าจำเลยมีหนี้สินล้นพ้นตัวจริงหรือไม่ จำเลยทั้งสองชอบที่จะนำสืบพยานดังกล่าวได้ เมื่อวินิจฉัยเช่นนี้และจำเลยทั้งสองนำสืบความจริงได้ว่า โจทก์มอบเงินให้จำเลยที่ 1 นำไปให้บุคคลภายนอกกู้เพียง 375,400 บาท แล้วแบ่งผลประโยชน์กันคนละครึ่ง จำเลยทั้งสองจึงไม่ได้เป็นหนี้โจทก์ตามฟ้อง ปัญหาต่อไปว่าจำเลยทั้งสองมีหนี้สินล้นพ้นตัวและสมควรพิพากษาให้ล้มละลายหรือไม่จึงไม่จำต้องวินิจฉัย ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษามานั้นศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน

องค์คณะ

สมพงษ์ สอนิเชอร์ · สมาน เวทวินิจ · ทวีชัย เจริญบัณฑิต

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/9237/2539>